

Nr 116.

Av herr **Dahlgren m. fl.**, *angående viss ändring i lagen om semester.*

I 1938 års semesterlag tillförsäkras arbetstagare i såväl allmän som enskild tjänst en semester av två veckor med bibehållen lön. I nuvarande semesterlag av den 29 juni 1945 har semestertidens längd bibehållits, men lagen har såtillvida ändrats av 1946 års riksdag, att ungdom under 18 år samt vissa arbetargrupper med hälsovådligt arbete fått semestertiden utökad till tre veckor.

Redan vid lagens antagande ansågs emellertid en semester av två veckor som ett minimum för vila och rekreation.

Som framgår av 1942 års semesterkommittés betänkande (SOU 1945: 59) ansåg kommittén, att en förlängning av semestertiden borde kunna genomföras, och betraktade två veckors semester som den lägsta tid en arbetstagare behöver för vila. I kommitténs utlåtande heter det: »Den semester av två veckors längd som gällande semesterlag vill tillförsäkra arbetstagare med arbete hela året har utmätts efter ett antaget allmänt minimibehov. Redan vid lagens tillkomst måste man alltså ha utgått ifrån att arbetstagare funnes som i verkligheten hade ett behov av längre semester än två veckor. De undersökningar kommittén verkställt ge vid handen, att arbetstagarna i stor utsträckning ha behov av längre semester än som för närvarande tillförsäkras dem i lagen. Det kan därför ifrågasättas, om icke en generell höjning av den lagstadgade semestern bör åvägbringas. Emellertid möta här starka betänkligheter av ekonomisk art».

Sedan år 1945 ha emellertid de ekonomiska möjligheterna förändrats betydligt. Bolagens vinstredovisning för 1946 visar enligt offentliggjorda uppgifter en genomsnittlig stegring av 72 procent. Det synes därför som de ekonomiska möjligheterna nu vore gynnsamma för en utökning av semestern till tre veckor.

Det kan naturligtvis invändas att en förlängning av semestern med en vecka innebär produktionsminskning. Samma motivering framfördes emellertid som skäl mot lagen om två veckors semester. Det har likväl visat sig att någon produktionsminskning inte inträtt efter lagens ikraftträdande. Produktionen har oupphörligt höjts. Enligt konjunkturinstitutets beräkningar var det »ingalunda uteslutet» att den faktiska produktionsvolymen inom industrien redan hösten 1945 låg 15—20 procent över 1939 års nivå.

Kravet på tre veckors semester har blivit alltmer allmänt från arbetstagar-
nas sida samtidigt som stora grupper arbetstagare redan erhållit tre veckors
semester och mera. Det förtjänar vidare påpekas att i Norge lag om allmän
semester under tre veckor antogs under föregående år.

Med hänvisning till ovanstående föreslå vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl.
Maj:t hemställa om förslag till lag med sådan ändring av
semesterlagen av den 29 juni 1945, att arbetstagare som
arbetat hela året erhåller tre veckors semester.

Stockholm i januari 1948.

Gunnar Dahlgren.

Axel Nordström.

Gunnar Adolfsson.

Gösta Kempe.

Harald Johanson.
